

objem o h... nima tega... edragi... rtic o... ntoma... to žn... Slov... — le... tacega... au je... norala... ko si... hajo... kak... tako... a bo... letaš... gledaš... čes... pnika... epeka... eštvu... te že... nega... aj bo... t.d.?... zdaj... dali... dru... knji... robili... obako... ža in... brez... erjati... naj... ko... Mo... opis... očasil... Dasi... rani... razun... e pre... iz... ikoda... e ta... naziji... noški... take... res... po... arjih... j ga... si k... al... apo...

halne družbe. Zdaj nas napadajo v „fihposu“, da smo „nemčurji“, „privandanci“ in bogve kaj še vse. Dobro! Vi pišete, da bi kakšno društvo osnovali, kmetje „izobraževali“, da bi skopili od naprednjakov. Ali mi stojimo trdni na skali. Saj imate vendar že društvo osnovalo pri „šnop-apotekerju“; saj slišimo, kako go poje v cerkvi, da človeka strah in groza. To društvo se menda imenuje „Brant-Bruderschaft“. Tako izobraženi Talar naj vendar to društvo med službo božjo zaprl, da bi nas ne motilo z alkoholskimi glasovi med službo. Tudi za organista bi bilo društvo dobro, da bi se manir naučil, ker ne ve, da se „dobro dan“ ali „Hvaljen bodi Jezus Kristus“, kadar se gre mimo človeka. Ali bomo mi kaj tebe pozdravljali? Od koga pa živš? Kaj ni župan pravite k temu da od vaših svetovni ni miru? Plodove razdirajo pa okna razpore ob večjih praznikih, sploh ne pustijo pri miru, kar je poštenega. Letos je slaba letinja, hvala bogu bo že še nekaj; seveda, za črno hodi premalo, ker bi radi vse noči pijani bili tavalj. Eden teh možakarjev ima baje že kamen na pošti. Na svidenjel! Farani.

Iz Razborja pri Trbovljah. Dragi „Štajerc“! Nas menda še nikdar nisi dobil poročila. Kaj pa ti moram, kako hodi fajmoštrova kuharica pod kor gledati, kakšni so ljudje. Potem ti bizo fajmoštru pove. Mene je neko nedolgo hudo opazovala. Povedala je potem fajmoštru, da sem ruder in ta me je hitro spoznal „hudobnega človeka“. Tudi napram drugim ljudem je to govoril. Ko je v fari toča pobila, rekel je, so temu otroci krivi, ker so cigarete kralji, ko pa je izvedel, da nekdo „Štajerca“ bere, je v cerkvi dejal, da ga bo škofu naznačil, da bode zaprt in kar je več drugih neumnih. Pri nas je župnik pač največji gospodar. Opredelnostva. Može! Ne pustite se motiti! Škof sam bere „Štajerca“ in zato je laž, kar se nam očita!

Podgorje pri Slovenjgradcu. Slavno uredništvo! V vašem listu z dne 28. julija je prišlo popravek župnika Pečnika iz Podgorja. Zanimljivo na ljubo vam pa naznajam, da je bil v vašem listu z dne 14. julija t. l. odprava do zadnje cerke resničen in je sploh srčno za župnika, da se je hotel s § 19 oprati. Kakemu je znano, da je župnik Pečnik gostilničar, vsekemu je znano, da izvršuje gostilniško delo sam z natakario in svojo sedaj čedno, kupo, kuharico. Ja, že vsakemu otroku je znano, da je župnik ljubeznivo zdaj okoli natakari, sedaj okoli svoje mlade kuharice muza. Župnik, zakaj pa tajite to, kar je resnica in kar je vse znano? Ali se bojite, da bi bila prejšnja Marička to zvedela? No, prihodnjič vam bomo pa še od Maričke nekaj poročali; saj Vi tako sami najbolje veste kako je bilo in kje?! Sedaj pa še nekaj! Vi župnik Pečnik ste občinskemu odboru dali, da hočete gostilno za cerkev, namreč da dobiteček od gostilne za cerkevna popravila in sploh za cerkvene potrebe. Občinski svet vam je to verjel in je v valed tega prišlo, da ste dobili koncesijo. Sedaj pa, ko že tako dolgo gostilno in ko se je gotovo napravilo že mnogo čistega dobička, pa nočete dati obljubi nič več vedeti in gre ves dobiček v Vaš žep. Tudi čez to bomo še pozneje pisali, mogoče celo pri sodnji. Cerkevni občanji pa svetujemo, naj privoli temu župniku, da sme v Podgorju zraven gostilne še kramarico peljati, cerkev pa naj potem zapre, ker ne more zraven toliko poslov še svoje vršne službe opravljati.

Iz Mihovca na ptujskem polju. Dragi „Štajerc“, iz Mihovca ti poročam črešnjevsko zanimivo od tvojega prijatelja g. župnika Sušarja. Dne 2. julija šel sem na Črešnjevce tekmovati lakati kateri bi bili v delu v črešnjevskem cerkvi. V Črešnjevcu neznan šel sem proti cerkvi, kjer sem si mislil farovž; slišal sem v poznan velik krik in pokanje, ki pomeni pretep. Bil sem si tukaj pač ne more biti farovž. Tudi tega sem vprašal okoli stoječe sramežljive ljudi, kje da je pravzaprav farovž. Ljudje mi namignejo, da je vendarle tukaj. Presekan vprašam: Za božjo voljo, kaj se pa vendar tukaj godi? Poslušalci so mi odgovorili, da se pretepali neka Ana in stara Kulka, ka-

tera baje brani župnikov neklonjenost svoji hčerki Mici. Po končanem pretepu sledil je jok in grozno pokanje z vratami ter psovke, kakor „prokleta k...“ itd. Na moje daljino vprašanje, kaj boče k temu župnik rekel, odgovorilo se mi je, da to ni nič novega, da je v časih še hujše, da se pretepavajo babure celo zunaj farovža, da so se enkrat celo pred cerkvijo po tleh metale in da mora župnik s kislim obrazom molčati, kajti razburjene babnice bi v jezi bogve kaj razodele! Pri neki taki priliki so zdvijane babnice župnika v zid stisnile ter je Kulka zavpila: Župnik, mir, če jaz pri sodnji zinem, potem ti Bog pomagaj! — Par dni pozneje sem slišal, da je župnik s silo zabranil, da se ženske niso k sodnji podale. Kulka je imela od pretepa črne bunke. Ljudje so šli in tudi jaz sem šel svojo pot. Zdihnil pa sem glasno: moj Bog, tega pa še nisem doživel, ako ravno sem star. Preje sem mislil, da „Štajerc“ o črešnjevskem farovžu res preveč piše. Ali pri tej priložnosti sem videl, da je vse resnica! Pa še druge, zanimive, neverjetne in vendar resnične stvari sem slišal. Morda ti, dragi „Štajerc“, o tem še poročam. Za danes naj zadržuje to, kar sem na lastna ušesa slišal. Ako bi to od drugih slišal, ne verjel bi za noben denar. Zdaj pa verjem tudi drugo! Poročilo pa sem ti to ker se mi je zagotovilo, da te črešnjevski župnik pri vsaki priložnosti na prižnici in v spovednici blati in še celo mirne kaplane k temu prigovarja. Ja, ja, pri sv. Bolfengu so „pridnega“ župnika zaprli; tako daleč že „hudobni“ svet duhovnike „zatiruje“. Moj Bog, vera peša! Mihovski pogorelec.

Pobrež pri Prihovi. Eden od farskih podrepnikov se je predrznil našega ljubljenega krčmarja v „Fihposu“ obrekovati, provati in čezenj lagati, češ da mu je pijače zmanjkalo. Sram te naj bo, ti črnuh, da se predrzneš čez to pošteno hišo psovati in lagati! Mi sosede že vemo, kake da je. Ranklova gostilna obstoji dalj časa kakor pa ti čanjevec! Sosede in naprednjaki.

Iz Kamena in Škocijana na Koroškem. V eni zadnjih števil „Š-Mira“ napada neko dopisunče Kamensko požarno brambo, vključu temu da njega nič ne briga. Bramba je ustanovljena Bogu v čast, bližnemu v korist. Kaj pa je z bralno družbo v Škocijanu, ki se je ustanovila pred letom in katere ustanovitelj je Peregrin Vunček v Celovcu? Udje družbe so večinoma mladi zaljubljeni fantje. Ako si natančneje ogledamo to družbo, vidimo takoj, da gospod voditelj ljubi svoje člane, še bolj pa svoje članice. Kaj pa je s cerkvenimi pevci? Pač isto kot z bralno družbo. In več družega še vemo, kar tudi ne bomo zamočali. O mila nedolžnost, o kje si doma! Obžalujem te, ti naš ponosni Škocijan... Za danes dovolj! Prijatelj.

St. Vid v junski dolini. Hujakač v duhovski suknji in kolporter „Š-Mira“ je itak znani Svaton. Neverjetne laži, ki jih trosi v zadnjih številkah te cunje, presegajo že vse meje! Svaton obdolžuje tukajšnega učitelja in tukajšnega poštenega upravitelja, da sta povzročitelja zadnjih škandalov. Mož bi moral pač vedeti, da ta dva gospoda takrat sploh v St. Vidu bila nista, temveč sta morala roparski napad na naprednjake, katerega je povzročil črnuh, šele videti ko sta šla domu. Črna tolpa se je zbrala okoli 8. uri zvečer, oborožena s palicami in poleni, v farovžu, kjer se jih je napojilo močno z alkoholom. Ko so prišli ti divjaki iz farovža v vas, napadli so najprve mirnega pasanta; pretepli so ga v pijanem stanju in ga potem za odpustitve prosili, češ da so se zmotili. In romali so naprej, ti pijani napadalci, dokler ni prišlo do krvavih dogodkov. Imamo priče, da so dobili po teh sramotnih junaških činih v farovžu zopet pijače! Seveda je tukajšni upravitelj to takoj drugi dan orožnikom naznanil, ki so tudi na podlagi tega naznanila brezstrankarsko poizvedovali. Kdor pozna težko orožniško službo, ne bode toliko brezsraben, da bi jim očital strankarstvo, kakor se to predrzne „Š-Mirov“ dopisun. Laž je nadalje, da je glavarstvo znano, da je bil administrator med nemirneži; pač pa so orožniške poizvedbe dognale, da je Svaton povzročitelj vseh nočnih nemirov. Dotični orožnik je imel tudi srečo,

da je dobil Svaton pri slavnosti zmage. Bilo je to v nedeljo po omenjeni bitki. Svaton je plačal fantinom 2 sode pive, enem fantu tudi kosilo, ter mu dal 1 K za posebne „zasluge“. Svaton je ostal to nedeljo do pol 11. ure v družbi opijanjenih fantov. Sicer je to vedno njegova družba. Peljal se je mimo gostilne Wiltischnik in zavpil g. upravitelju „Heil“. Neki v gostilni navzoči „črni“ je bil valed tega zelo razjarjen. In tako hujskajoče divjanje imenuje Svaton „mirni nastop“. Menil je tudi, da se ne more niti žeje pogasiti!!! Ljubi čitatelj, ako se pride iz krčme, v kateri se je spilo ravno 2 sode pive, in se govori potem še o žeji, — potem se pač vse neha. Svaton očita upravitelju, da kroka cele noči. No, g. upravitelj se še ni nahajal nobeno noč v tuji krčmi, pač pa naš dušni pastir. 4. t. m. se je Svaton tako opijanil, da je poklical nekega posestnika in mu je hotel prodati farovž. Ali ni zmešan? Prebivalci pravijo, da je. Drugo nedeljo je pijančeval zopet pri voglarju in je prišlo do hudih prizorov z gosti. Pri svojih nočnih patroljah je izgubil Svaton pot in je moral poklicati nekega fanta, da mu je ta pot pokazal. Tudi je ob polnoči nadzoroval, kdo prihaja na okence neke lepe dekline. Kdo zasleduje fante na vsaki korač? Svaton! Ali je skrbel ta fajmošter za dušni blagor tistega fanta, katerega je napadel z nabasano puško in ga pretepal s kolbno, da je bil ves črn, ker se je šel sprehajati z njegovo dekleto? Ali skrbi Svaton za dušni blagor, ko hoče stare ljudi, ki so čez 20 let v vasi, vun spoditi?! Ti ljudje imajo vsi sinove, ki jih varujejo. Ljubi Svaton, mi ti s lepim svetujemo: Bodi miren in obnašaj se, kakor se spodobi za duhovnika! Potem bo vse mirno. Ako pa bodeš sejal nemir, potem bodeš tudi nemir žel.

Novice.

Zakaj lažete? Nekaj čudnega tiči v naravi naših domačih političnih strank. Povsod drugje skušajo stranke prepričati svojega nasprotnika z močjo svojih nazorov, s programom. Za svoj program, to je za skupnost svojih nazorov, se potegujejo, se borijo in zavzemajo. Pri nas pa je naravnost nasprotno. Naše politične stranke skušajo vedno prikriti svoje nazore, pokazati se v drugi, neresnični luči, — vso politično delo teh ljudi obstoji iz tega, da varajo ljudi! Dokazov dovolj! Vsakdo vendar razume, da je Grafenauer od srca klerikalec v besede najslabšem smislu. Saj so ga vsilili koroškemu ljudstvu politikujoči duhovniki, katerih edini cilj je, premagati izobrazbo in uresničiti nadvlado klerikov, ki naj bi bila močna in nepremagljiva kot nadvlada srednje-afrikanških zamorskih vladarjev. In vendar, — vključu temu, da ve to celi izobraženi svet, — se Grafenauer ne upa na dan, se skriva s svojimi nazori, ima tako slabo vest, da tají svoje lastno prepričanje! Priučil se je vsega tega od kranjskih klerikalcev, ki so se imenovali najprve „kato-liško-narodna stranka“, potem „krščanske socialce“, nadalje „krščanske demokratke“ in končno „slovenska ljudska stranka“. Take politične stranke so podobne komedijantskim šotorjem, ki jih vidimo v „Wurstelpraterju“; zunaj so kričeče pobarvane in neprenehoma vpije komedijant: „Nur herrreinspaziert“ — ter obljube, da se vidi ne vemo kakšne vse krasote; notri pa vidiš kakšnega teleta z dvema glavoma ali pa staro baburo s prevelikim trebuhom... Isto kakor na Koroškem in Kranjskem opazujemo i na Štajerskem. S krajim hrupom in pompom je razglašal od „Domovine“ odslovljeni Vekoslav Spindler vulgo Fedorov, da leži zmaj klerikalizma na tleh, ker ga je on, mogočni „Siegfried“ uničil. „Nur herrreinspaziert“ je vpil gospod Fedorov in mislil smo, da vidimo mrtvega črnega zmaja; — ali videli smo le najnovejša „krščanska demokratka“ Robleka ter Ježovnika... Zakaj lažete? Povejte naravnost, da nimate naprednih nazorov, da se bojite svobodomiselnosti, da ste še vedno v verigah črne teme!... In isto je s klerikalci. Vsakdo ve, da klerikalizem ne more biti „narodni“ ker ima edini cilj, ustanoviti kraljestvo farjev s središčem v Rimu. Vsakdo ve, da klerikalizem ne more biti „delavski“ ali „kmetaki“. Kako bi moral biti maček prijatelj miši? In

vendar se imenujejo črnuhi nakrat, kmeti zve-
zari... Zakaj lažete? Edini odgovor je:
vi lažete, ker ste prepričani, da so
vaši nazori napačni, nič vredni, —
vi lažete, ker ko bi ne lagali, bi vas ljudstvo
že davno pomedlo iz pozorišča...

Iz Spodnje-Štajerskega.

„Narodni list“ se trudi z obžudovanja vredno
vstrajnostjo, da bi dosegel stališče svetovnih li-
stov a la „Posavska straža“ ali „Naš Dom“. Na
tej poti mu seveda ne bomo sledili. Mi se le
smejimo, kadar govorijo o dolgačasni listi o sebi
s tisto samohvalno, o kateri se pravi, da se pod
mizo vala... „Narodni list“ pravi, da hočemo
„Štajerca“ tudi na Kranjskem razširiti in dostavi
temu modro besedo: „Naše pomilovanje!“ Res,
pomilovanja vreden je Spindlerjev list. Da bo de-
jeza še večja povemo zopet enkrat, da nimamo
naročnikov le na Štajerskem, Koroškem in Kranj-
skem, temveč zelo veliko na Nemškem in v
Ameriki. 100 proti 1 stavimo, da je število
naših naročnikov le v inozemstvu veliko večje
nego število vseh naročnikov „Nar. listu“. In
zato — naše pomilovanje. — „Narodni list“
pa se dela tudi modrijana in pravi: „Štajerc
je slovensko pisan list, izdajan od nemške stranke“;
— to je izjavil Malik. Slovenski kmetje, ali
ste čuli? — No, seveda so čuli to slovenski
kmeti, — čuli že takrat, ko je bil g. Spindler
še urednik črne „Domovine“. Le malo laž si
je privoščil „Nar. list“. Ne „izdajan od nemške
stranke“, temveč „izdajan od Nemcev“ je rekel
Malik. Mi nismo odvisni od nobene druge stranke,
ali prikrivati tudi nečemo, da so pričeli Nemci
„Štajerca“ izdajati, tisti Nemci namreč, ki ho-
čejo bratsko razmerje z Slovenci. Dragi „Nar.
list“ naj se torej potolaži. Z lažmi in hujskan-
jem si ne bode pridobil naročnikov in ljudje
bodo vrgli kmalu ta list za peč, kakor so
vrgli „Mladostenvenca“ in druge ednake plodove
nezrelih možgan!

Vurkelc laže. V „Slov. G.“ pravi, da je
Pulko trobil socialnim demokratom na rog v
neki gostilni. Ako Vurkelc to dokaže, dobi 1000
gl. ne samo kron, če pa ne dokaže in če je on
tisto pisal, kar nihče ne dvomi, potem pa
pravimo, da je grdo in hudobno lagati!
— Neki dobrovoljci so se namreč kratkočasili
stem, da so na papirnate škarnice trobili. Med
tem se je pa pripeljal Vurkelc. Ztrobili so
mrtvaški marš, ker je Vurkelc enemu hotel po-
žreti celo dedščino 500 gl., pa mu je nazadnje
še tistih 100 gl. iztrgal, ki je Vurkelc že v
zobeh držal. Enega drugega je pa hotel poško-
dovati stem, da je kot občinski tajnik naredil
vedoma lažnivo poročilo na davčno oblast. In
ker je Vurkelc z vsem tem pogorel, zato so
tako žalostno trobili.

Kdo te cinke Vurkelc

Je lagat učil?

Nihče; tak sem že od nekdaj bil!

Prvaški divjaki. Preteklo nedeljo se je
vršil v Vojniku prvaški shod, na katerem so
hujskali večinoma smrskovi fantiči, ki bi se mo-
rali še kikkice svoje mamice držati. Posledica
hujskanja se je videla drugi dan. Pred nemško
šolo je rasel lepi, mladi hrast, katerega so
mladi divjaki ponoči odžagali. Tako zapelje
slepo hujskanje mlade fantaline. Upamo, da
bode dobila žandarmerija te lopove!

Iz Pobreža pri Prihovi nam pišejo: Župnik
pride k svoji Zimerlici in razvije se ta-le raz-
govor: „Vaju časti vajrdni guspau, kak su zdej
noši vašoni jezni namej, tak da se ne vujpam
nikamur več po mlajunku jiti.“ — No zakaj pa?
— „Ja vajte, ku sm njim vse puvajda, dav je
ke pri Ranklnu piu nu pa keda da je bin Be-
zenijk tam.“ — Tako se je Zimerlica jokala proti
župniku, ker so se zvedele njene laži in hinav-
stvo ter njeni telegrami. Župnik jo je tolažil
in obljubil, da bode Pobrežane v kozji rog spra-
vil, Zimerlica pa bode imela zato odpustke. —
„Ja vajte, le za mlajunku me skrbij, ku tak
roda kofej jajm.“ — Mi pa nato rečemo: Zi-
merlica, le pridi zanaprej po mleko, ker mi vemo,
da ne moreš več za babico iti in po gostijah
ter sedminah kuhati! — No, tak pa z Bogom,
Zimerlica, z Bogom! — „O jej, ko ži grejo, tej
pa še ne prijejo; njim bom ži še ke nuvega
puvajda; v nedulju prije zmiram veliko ljudij
h Ranklenu. Tej pa zdovu guspau femajstar“...

Kje je oblast? Pisali smo o „kostrunbirtu“
Gajšku v Poličanah. Ker je mož prodajal klo-
base in meso o krepane živali, je več oseb na
tem obolelo. Dve osebi sta vzeli to bolezen v
grob seboj. Vkljub temu ni doslej oblast ničesar
storila. Kje je torej oblast?

Šparkasa v Brežicah. Stanje vlog je zna-
šalo koncem julija 1907 kron 1.228.672 03;
posojil pa na hipotekah kron 921.505 02 in na
menicah (Wechsel) kron 95.801 80.

Vitanje. Zdravnik dr. Karl Kokoschinegg v
Vitajnu je imenovan distriktnim zdravnikom za
Vitanje in okoliške občine. Dr. Kokoschinegg
je obče spoštovan in se prebivalstvo tega im-
enovanja zelo veseli.

Sejmi na Štajerskem. Dne 12. avgusta:
Sv. Jurij, južna žel. (živinski); Sv. Lovrenc pri
Mariboru (živ.); — dne 13. avgusta: Ormož
(svinjski), Feldbach (živ.); — dne 14. avgusta:
Gradec (žitje, mrva, slama, les); Ptuj (veliki
svinjski sejem); Maribor (živinski); Breg pri
Ptuj (svinjski); Gradec (živ.).

Podpore vsled toče. Kakor znano so bili
lansko leto posestniki občine Planina vsled toče
in mrazu hudo oškodovani. Posestnikom se je
dovolilo iz državnih sredstev podpore 8500 K,
katere so se 21. junija in 25. julija po glavarju
grofu Attems razdelile.

C. k. namestnik si je ogledal v spremstvu
okrajnega glavarja in vinogradniškega nadzor-
nika pretekli ponedeljek nekaj po toči prizadetih
vinogradov. Vse je lepo; le čudimo se, da se
ni pustil spremeniti na tej poti od kakšnega za-
stopnika okraja.

Požarne brambe okraja Marenperg so ob-
držale 4. t. m. svoj okrajni zbor. Zastopane so
bile brambe iz Marenperga, Saldenhofna, Sv.
Lovrenca pri Mariboru, Pekre in Vuhreda. Vaje
je obdržala bramba iz Vuhreda in so se drugi
požarniki kar čudili tej izvežbanosti. Prihodnji
zbor bode drugo leto v Marenpergu ali kje druge.

31 let požarni bramenik! Požarni bram-
benik g. G. Javornig v Vuhredu služi že 31 let
v tamošnji brambi. Cesar ga je odlikoval z
medaljo. Častitamo vrlému možu!

Tatvina v Ptuj, o kateri smo že zadnjič
poročali in pri kateri je trgovec Slawitsch tako
hudo prizadet, še vedno ni pojasnena. Na naš
zadnji poziv se je trgovcu eden tatov naznanil.
To je čevljar Fr. Koletnik, ki že sedi. G. Sla-
witsch se zahvaljuje za naznanilo. Kdor še kaj
ve, naj to nemudoma naznani.

Kobilice so, kakor smo že poročali, napra-
vile v okolici Laškega trga veliko škodo. 28. p. m.
sta si ogledala to škodo generalni tajnik c. k.
kmetijske družbe Juvan in načelnik laške fili-
jalke nadučitelj Valentinitich. Po pregledu se je
poslalo vladni sledeče predloge: 1. V poškodo-
vanih občinah naj se ceni takoj škodo in to
glede zmanjšanja rasti lesa, glede izgube pri
listju (stelji), glede škode v vinogradih in dru-
gih kmetijskih kulturah. 2. Nadalje naj se ure-
sniči primerni odpis zamljskega davka in pod-
pore iz dotičnega sklada. 3. Posestnikom naj
se odškoduje za izgubo listne stelje s t. zv.
„Torfstreu“. Cela zadeva naj se smatra za nujno.
Nadalje naj se preštudira to najnovejšo škodo
in kadar bi se kobilice zopet pokazale, naj bi
se na državne troške vse storilo, da se od-
pravi tega škodljivca, ki se je razširil zelo hudo
zlasti od 90. let naprej.

Ustrelil je v Gornem Gradu italijanski de-
lavec Antonio de Gisto svojega tovariša Guido
Ditaro. Ditaro je smrtno nevarno ranjen.

Svojo mati ubiti je hotel 30. p. m. neki
Pavličič v Kapelah pri Zg. Radgoni. Zaradi ne-
kega teleta se je sprijel v vinogradu z materjo in
je končno 58 letno žensko z orodjem težko po
glavi udaril. Surovež je pobegnil.

Grozna nesreča. Posestnik Gorišek iz Te-
pine pri Konjicah se je peljal s težkim vozom
iz Oplotnice. Presenetila ga je nevihta in mož
se je skril pod vozno plahoto. V bližini vasi Do-
brobce pa se je voz prevrnil in moža ubil.
Šele drug dan so našli nesrečneža z razbito
črepinjo.

Umrli po dolgi bolezni posestnik in go-
stilničar Ignac Alt v Sv. Antonu v Slov. Gori-
cah. Pokojnik je bil splošno spoštovan poštenjak,
za katerim žaluje vsa okolica. Bil je naprednega
mišljenja in tudi mi mu pošljamo zadnje
iskrene pozdrave v grob. Na počiva v miru!

Hipno umrla je t. m. v št. Vidu pri Ptuj
poštarica Rafaela Cestnik. Nesrečnica je bila
šele 28 let stara. Bila je zelo naprednega mi-
šljenja in priljubljena. R. i. p.!

Dr. H. Benesch f. V sv. Lenartu Slov. Gra-
je umrl dr. H. Benesch, vrli naprednjak, ki je
žrtvoval celo svoje življenje ljudski stvari. Zna-
ljica mu bodi lahka!

Prva jetničarica v Mariboru. V okrožni
sodnji v Mariboru je nastopila službo prva
jetničarica (Gefangenenaufseherin) gđ. Fa-
Kroschl. Zopet nov posel za ženske.

Letni sejem v Ptuj, obenem sejem s knj-
in govedo se je vršil 5. avgusta, svinjski sej-
7. avgusta. Prignalo se je 456 konj, 2280 pa
veje živine in 846 svinj. Vreme je bilo lepo in
promet zelo živahen. Tudi kramarski sejem je
bil dober. 21. avgusta se vrši zopet sejem
konji, govedo in svinjami. 14. avgusta pa zopet
svinjski sejem.

Kap je zadela župnika Kolemina v
Ilju v Slov. Gor.

Iz Trbovelj se poroča: V ljubljanski bolni-
je umrl znani vodja socialistov Karl Kogonj.
Pokojnik je bil vse življenje hudi nasprotnik
klerikalizma. Bil je poštenjak. N. p. v. m. l.

Velika železniška nesreča. Blizu postaj-
Spielfeld se je pripetila 6. t. m. velika železniška
nesreča. Tržaški brzovlak je trčil v neko lesno
motivno. Obe mašini in cela vrata vozov je bilo
razbitih. Kurjač Joh. Ziesl je bil takoj mrt.
Ves razmesarjen je ležal v svoji krvi. Stroj-
vodja K. Weith pa je bil težko ranjen in
upanja, da bi okrevl. 19. potnikov je bilo
ranjenih.

Požar. V Cerkovcih pri Mariboru je po-
relo posestniku g. Jesenko gospodarako poželo.
Le delo mariborske požarne brambe je prepre-
čilo večjo nesrečo. Prebivalci so bili to pa-
zelo prijazni in so radovoljno pomagali. Bilo
je neki otrok zažgal.

V vodi našli so posestnika Jagodiča in Zg.
Bistrice, ki se je 21. p. m. zgubil. Nesreča
komaj 45 letni mož je bil v dobrih razmerah in
dalje časa občinski predstojnik. Gotovo se mu
je zmešalo. N. p. v. m. l.

Otrok utonil. V Šatenbergu pri Slov. B-
stnici je utonil 2 letni otrok posestnika Kušn-
v gnojnici. Pazite na deco!

Utopil se je pastir posestnika Mastena v
Pušencih pri Ormožu. Fant ni znal plavati.

Umrli je v Zrečji tamošnji nadučitelj in
častni občan g. Ludovik Tribnik. Pokojnika
vse ljubilo. R. i. p.!

Iz Koroškega.

Ljubljanski „Mir“ divja. Železno čelo mu
imeti človek, ako hoče zagovarjati čine, ki so
posledica klerikalnega hujskanja. Poročali smo
v zadnje številki o uboju v Klobasnici. Žal
hoče „Mir“ celo zadevo prelagati, hoče na-
praviti iz klerikalnega uboja napredni
zločin. V ta namen je prinesel „Mir“ v 38. šte-
vilki dolg članek, napolnjen z lažmi, posviki
in kletvijo. No, to mu ne bode pomagalo. Ne-
bena moč na svetu ne pomore prikriti resnice,
da je bil ubiti Zirgoj naprednejši
mišljenja, ubijalec Lužnik pa klerikalnega,
— da se je vnel prepričanje iz po-
litičnih vzrokov in da bi vse izostalo,
ako bi klerikalci tako nevmisljeno ne hujskali.

„Mir“ sam prizna, da je bil ubiti Zirgoj na-
prednjak, ker psuje mrliča z besedo „na-
čurski hujskač“. Najdivjejši narodi spoštujejo
mrliča, — „Mir“, klerikalni, pobožni „Mir“ pa
meče svoje besno kletve na sveži grob ubitga
kmeta. Tako stoji stvar in tega ne bodo izo-
sle „Mirove“ psovke. Niti sanjalo se nam ni
da bi opsovali vse Slovence kot „narod ubi-
jalcev, morilcev, zločincev“. Ne, pretežna ve-
čina slovenskih Korošcev je poštenega značja
in le tisti so podivjani, ki sesajo v sebe stro-
klerikalstva. „Mir“ se tudizamanj trudi da bi raz-
sramoto uboja od svoje stranke. Proč z „Mirov“,
ki pači tako grdo resnico, proč z „Mirov“, ki
vzgaja s podivjanjem svojico pisavo take plodni-

O uboju v Klobasnici se nam glede na
sramnih „Mirovih“ laži sledeče poroča: Ali
pride „Mirov“ urednik Ekar v Klobasnici, naj
se pusti vsaj resnico poročati. Potem ne bode
prišel obložen z nesramnimi lažmi v Celovec.
1. Ni res, da se je Zirgoj pri požarni brambi

toju bila mi-
bor. je tem-
ožni orva fani
onji jem go-
in n je m s opet
Št.
lnici ršek. otnik
staje niška loko-
bilo arter. roje-
in ni lahko
pogo-
lopie repre-
pot Baj
z Zg. srečni
ah in e mu
z. Bi-
snerja
na v
ti.
lj in
ika je
mora
ki so
smo
Zdaj
če na-
predni
3. šte-
vkami
No-
nice,
ega
kle-
z po-
ostalo,
jekali!
oj na-
nem-
štujejo
r" pa
ubitega
izbri-
am ni,
d ubi-
na ve-
značaja
strup
bi vrgel
lirom",
m", ki
odove!
de ne-
ce, naj
e bode
Celovec.
brambi

jevanja prinčil, kajti že pred ustanovitvijo
je to rad storil in tudi redkokdaj se
udeležil vaj. — 2. Ni res, da je „Štajero“
„pokvaril“ in slabega naredil; res pa
da Zirgoj niti pisati ali čitati ni
mojal in da je bil vsako nedeljo pri maši.
— 3. Ni res, da je Zirgoj orožniku priznal, da
je z Lužnikom s pobotal in da je sam
vega kriv. To je le Lužnik orožniku
medal. — 4. Lužnik je sam priznal, da so
žrnjbi z raznimi obljubami prisilili, da je
Grafenauerja. 5. Velika laž je, da je po-
gnika hišo „narodnega doma“ s koncesijo vred
nada. Sedanjí najemnik mora vdovo W. We-
re obrt preskrbeti. — 6. Laž je, da je bil
mar vesel, da je spravil pretepač iz gostilne.
Zirgoj obdaja sta pila pred hišo in se tudi
hišo pretepevala. Krčmar pa je gledal,
kaj se, čeli pretep, brez da bi branil.
— 7. Klerikalce so smili ubijalec; seveda,
kajti je bil naprednjak! Seveda se niso farji
navostno uboja udeležili; ali glavno krivdo
ni bujanje. Lužnik tudi ni zapustil 5
več 6 otrok. Tako stoji stvar in iz tega se
viti, kako podlo zavija „Mir“ resnico, da bi
kajal klerikalni uboj. „Mir“ trdi, da postajajo
slabi, ker čitajo „Štajerca“. Koliko zlo-
decev pa ima klerikalna stranka? Slabej-
ega lista kakor je „Mir“, ni na celem
svetu. O življenju Zirgoja govori „Mir“ na dolgo
in široko. O Lužniku pa nič. Menda bode Luž-
nik še svetnik postal, ker je volilca g. Seifritza
... Lužnik je bil celo življenje pretepač in
pretepec. Svoje pokojne stariše je skoraj vsako
nedeljo pretepeval, svoje lepo gospodarstvo je
zapustil, za svojo družino ni niti najmanje
skrbel, svojo ženo je še na smrtni postelji pre-
tepal! Isti dan, ko so orožniki Zirgoja zaradi
uboj odpejali, je umrla njegova žena! Zaradi
uboj pustili Zirgoja na prosti nogi. Eker,
kajti in poglej, kako Zirgaj za svoje otroke
skrbel. — Ako bi nesramni lažnik še na-
dalje obrekoval, povedali bomo še marsikaj
namirnega. Celotukajšni slovenski voditelji so
priznali, da je pisal „Mir“ samo laži. Proč
s tem lažnivim, obrekovalnim listom! Iz
vse poštenje hiše mora izginiti ta cunjca, ki
je postala zagovornica ubijalcev!

G. A. Paara v Klobasnici bi „Š-Mir“ naj-
več zirega požrl. 3. t. m. je prinesel ta list
vse „Gustl ne mara za kšeft“, ki je od za-
četka do konca zlagana. G. Paar ni bil takrat
v Klobasnici, ko sta prišla omenjena be-
neška tuja. Šele 12. p. m. je prišel G. Paar
v Rogatica zopet domu. Pisec „Mirovega“ članka
menda sam malo v glavi bolan in dobro bi
bilo, ako bi se čimprej poiskal kvartir v kakšni
varnosti... Tako grde laži naj bi se patenti-
rali! Sicer pa se je to že zgodilo, kajti že
dalgo imajo okoli „Š-Mira“ stoječi duhovniki
patent na vse laži!

Blamirani prvaki. Iz Doberlevasi se nam
piše: Danes je bila obravnava proti na-
prednjakom, ki so baje 5. maja „motili“ shode
med hujšakačev v Železni Kaplji in Žitarivasi.
Zadnjih je bilo kar dosti, med njimi i več
znanih političnih dahovnikov, ki so čakali kakor
vane na svojo žrtve. Pa ni bilo nič, prav nič!
Tajub temu, da so si črnuhi iz srca želeli, da
bi romali napredni volilci v zapor, bili so vsi
tolenci oproščeni. Samo g. dr. Krassnig
in g. Jos. Krassnig sta bila obsojena na 10 in
30 K globe, kër sta baje opsovala dr. Brejca z
besedo „Hascherl“, „Feigling“ in Grafenauerja
z besedo „od farjev plačani agitator.“ Dokaz
vrednosti teh primkov ni bil dopuščen. Tako
je končala obravnava — klavno za klerikalce,
ki so s svojim dr. Milerjem s povešenimi gla-
vami odkorokali!

Drevesni tečaj (Baumwärtkurs) se vrši
od 19. do 24. avgusta in od 2. do 7. sep-
tembra v Naženših pri Celovcu. Udeleženci tega
koristnega tečaja dobijo poplačano pot ter 2 K
na dan.

Tri nesreče na enem dnevu so se zgodile
preteklo nedeljo v Trbižu. Iz koleša je padel
vodačnik g. Valentin Santner in vsled poškodb
mar. 12 letnega sina posestnika Klingona iz
Filta pa je ubilo kamenje, ki je padlo iz gore.
Blizu Trbiža pa je padel motorni voz in je bila
tudi ena oseba ubita.

Detomor. Dekla Marija Rainer v Raihen-

felsu je zadušila svojega novorojenčka. Orožniki
so jo odgnali v ječo v sv. Lenartu.

Strajk končan! Strajk delavcev pri taver-
skem tunelu je končan. Nekaj delavcev je od-
potovalo, nekaj pa jih je pričelo delati pod
malo zboljšanimi pogoji.

Z dinamičnimi patronami je streljal neki
delavec pri žegnjanju v celovski okolici. Tretja
patrona mu je odtrgala levo roko.

Po svetu.

„Red Star Linie“ (telegrafično poročilo):
Poštni parnik „Vaderland“ priplovil je glasom
brzjava dne 30. julija v popolnoma dobrem
stanju v Novi Jork.

Slepca snedel. V neki vasi pri Rottweilu
na Švabskem je snedel neki fant slepca in to za
zastavo steklenica pive. Fant je podoben Ki-
tajcem, ki se tudi od kač redijo.

Grozna železniška nesreča. Preteklo ne-
deljo se je zgodila na Francoskem grozna želez-
niška nesreča. Osební vlak, ki je vozil proti
Boitierju, je skočil na mostu čez reko Loire iz
tira in padel v valove. Po zadnjih poročilih je
prišlo nad 50 oseb ob živiljenje.

Koliko stanejo vojske? Vojni stroški so
za Dansko (leta 1864) 144 milijonov markov, za
Avstrijo (l. 1866) 480 milijonov, za Francosko
(1870) 7892 milijonov, za Rusijo (1877—78. l.)
3440 milijonov in (leta 1905 z Japonsko) 4937
milijonov. Kako velikanske svote so to in koliko
dobrega ter koristnega bi se lahko z njimi do-
seglo. Ali boj in prepri vladajo in ni upanja,
da bi kmalu ponehali.

Repato zvezdo (komet) se zdaj lahko vidi.
Zjutraj, ob 1/3. uri najdeš globoko pri obzorju
na jutranjem nebu večjo zvezdo, ki jo izpoznaš
tako za nenavadno. Ako imaš dalnogled, videl
bodeš tudi „rep“. Komet bode vedno svetlejši
in 4. septembra najbolj svetel.

Najnevarnejši ropar na Srbskem, Radoje
Karadžić, je bil te dni v Kasni od orožnikov
ustreljen. Karadžić je v svojem življenju več
kot tucat ljudi umoril. Grozno se je masčeval
nad tistimi, ki so proti njemu pričali. Vse se
ga je balo; zdaj je vendar pokončan.

146 milijonov kron globe. Pred amerikansko
sodnijo je bila obsojena velekapitalistična družba
„Standard Oil Company“ zaradi raznih dejanj
na 146 milijonov kron globe. To je pač naj-
večja globa, ki se je kdaj izrekla. Ali „Oil Com-
pany“ ne bode tega čutila. Kajti ta družba je
najmogočnejša zveza petrolejskih magnatov in
je njen načelnik Rockefeller.

Ljubi „Štajerc“! Vse joka danes o slabih časih.
Ali sementarja ima človek vendar-le srečo. Praska „Bo-
hemia“ poroča sledečo resnično dogodbo: V Kušvardi
na Českem je čul neki kmetič ponoči ropo-
tanje v svinjskem hlevu. Hitro skoči pokonci in teče
vun. Ves prestrašen opazi, da se mu je najlepšo svinjo
ukradlo. Ko išče tata, najde nakrat denarnico s 170 K,
katero je izgubil tat. Kmet je bil s tem zadovoljen in
se vleže zopet v posteljo. Med tem je opazil tat svojo
izgubo. Privezal je ukradenno svinjo na neko drevo in
sel nazaj, da bi v hlevu denarnico poiskal. Seveda vse
zamanj. Žalostno odkoraka tat, da bi vsaj svinjo pro-
dal. Ali zvesto svinjčce se je odtrgalo in prišlo h kmetu
nazaj. Tako ima srečni kmet zdaj oboje: denar in svinj-
četa. Denar je vložil pri oblasti in čez leto dni bode
njegovo, kajti tat se pač ne bode oglasil.

Gospodarske.

Predno se krave otelijo, ne smemo jih pre-
dolgó molsti. S tem škodujemo teletu. Osobito
moramo paziti, da opustimo molžnjo mnogo
časa pred otelitvijo pri takih kravah, od katerih
mislimo tele vzgojiti. Nekateri krave sicer ni-
majo 2—3 mesece pred „ciljem“ mleka, toda
boljše mlekarice dajo mleko tudi 3 do 4 tedne
pred otelitvijo. Take krave je treba polagoma
osušiti. To se pa ne sme zgoditi s tem, da
krave samo na pol pomolzemo, marveč s tem,
da molzemo po manjkrt na dan. Deset ali
dvanaest tednov pred otelitvijo molzemo torej
mesto trikrat samo dvakrat a po zopetnih 8.
dneh po enkrat na dan, za 8 dni vsakih 36 ur
a nazadnje vsaki drugi dan.

Krmiljenje telic mora biti v prvem letu jako
obilno, da se živina bolj okrepi in razvije. V
drugem letu pa ne smemo krmiti preveč. Če
postane telica pretolsta, se noče pojati in vbre-

jiti. Zato moramo prejenjati v drugem letu s
preveč redilno pičo. V tem času polagati je te-
licam rezanico, seno, peso, pitnik. Kjer so dobri
pašniki, zadostuje paša, kvečemu jim je dati
zjutraj in zvečer nekoliko sena ali slame. Ko
so se telice vbrejile, pričeti pa jih je zopet
dobro krmiti, s tem, da se jim doda dobre de-
telje, otrobov in drugih pripomočkov za pitanje.

Nekaj o prahah. Naše poljedelstvo se mora
še v marsičem izpopolniti. Današnje razmere so
posebno zelo neugodne. Ker imajo vsa žita zelo
slabe cene, se navadno poljedelstvo ne izplača,
temmanj pa se izplača, če obdelujemo naše
njive še vedno na isti nepopolen, pomanjkljiv
način, kakor se to godi in se je godilo do sedaj.
Če hočemo s poljedelstvom še kaj pridobiti, po-
tem ga moramo začeti na popolnoma drug na-
čin. Danes hočemo govoriti samo o enem delu
našega poljedelstva, namreč o prahah. V toplej-
ših krajih Srednje Štajerske in na Spodnjem
Štajerskem je navadno, da se za žitom seje
ajda, za pšenico pa vsaj deloma, bela repa, kar
je popolnoma pravilno. S tem se namreč za-
brani, da se na njivi ne razvije tako zelo raz-
ličen plevel in razen tega dobimo še z njive
v enem letu dvakraten pridelek. En del njiv pa
ostane popolnoma neobdelan, posebno pa njive,
na kterih je bil prej oves, ker je na tistih pre-
poznih, da bi še kaj dobili iz njih. Navadno
ostanejo njive take, kakor smo jih zapustili, ko
amo jih poželi in odpejali žetev domu. Čakati
morajo na to, da se v jeseni, med zimo ali v
spomladi gnoj navozi nanje in da se potem na
njih poseje kaka okopavina. Malokdo pa ve, da
je to popolnoma nepravilno. Zato se tudi po-
kaže toliko plevela, ki se ne da odpraviti. Ra-
zen tega se zemlja zaleže in postane trda; v
njej se ne morejo vršiti oni dogodki, ki so po-
trebni, da postane zemlja zopet rodovitna. Mar-
sikdo si misli, da mu ni treba obdelovati zemlje,
na katero misli potem navažati gnoj; jednemu
ali drugemu se to zdi celo škodljivo, ker na ob-
delano zemljo se gnoj težje vozi. Gotovo je, da
ima vsaka reč svoj vzrok, ravnotako tudi malo-
marno obdelovanje zemlje. Vendar pa moramo
pomisliti, kdaj je naša škoda večja: ali tedaj
če pustimo strnišče neobdelano ležati ali pa če
malo bolj težavno navažamo gnoj. Če pustimo
strnišče dalje časa neobdelano ležati, potem do-
zorijo semena različnega plevela na njivi, ta iz-
padejo in se zopet zaredijo v zemlji in tako se
zemlja za dalje časa onesnaži s plevelom. Vsaj
na ta način si lahko razlagamo, zakaj je na
nekterih njivah tako mnogo plevela. Zemlja, ki
ni preorana, se tudi bolj posuši, ko zorana;
tudi se v zemlji ne more razviti ono vretje, ki
vso prst naredi bolj rodovitno. Vsak kmet, kte-
remu je kaj do tega, da uniči plevel na svojih
njivah in da stori svoje njive bolj rodovitne, ne
bo pustil požetih polj ležati neobdelanih, če
tudi ne misli kmalu na njih kaj novega sejati,
ampak jih bo vsaj kakor hitro je mogoče, sprá-
šil. Praho naredimo na ta način, da zemljo ko-
likor mogoče plitvo preorjemo, ne nad 10 cm
globoko. Brázdo pa lahko pri tem vzamemo zelo
široko; tudi moramo gledati na to, da se
brázda popolnoma obrne, tako da pride strnišče
čisto na spodaj, prst pa čisto na zgore. Če
plitvo orjemo, pride strnišče zelo plitvo v zemljo
in hitro strohni; plevelu spodrežemo glavo, tako
da slabšega popolnoma uničimo, a tudi moč-
nejšega zelo poškodujemo. Same plevela, ki je
pred praho dozorelo, pride zelo plitvo v zemljo,
začne kmalu čimiti in ta mladi plevel pokon-
čamo pri poznejšem obdelovanju njive. Torej je
prašenje zelo dobro sredstvo za pokončevanje
plevela. Če ne sprašimo, potem najprej dozori
mного več plevela in daje seme; pri naslednjem
globokem oranju pride seme zelo globoko v
zemljo in vsako poznejše oranje ga spravi ne-
kaj kvišku, tako da je njiva za leta in leta
polna plevela. Marsikdo ne ve, odkod pride
toliko plevela na njegovo njivo, dasi je vzrok
popolnoma naraven. Mnogo drugega ročnega dela
(prepipavanja, pletvi) si lahko prihranimo s
praho, če jo opravimo primerno in ob pravem
času. Da pri plitvem prašenju prej strohni str-
nišče in da poženejo prej semena plevela, je
zelo dobro, če takrat, ko so se brázde že po-
sušile, malo povaljamo z okroglim valjarjem, ki
ga pa marsikje ne rabijo, ker ne poznajo nje-
gove vrednosti ali pa njega samega. Če ne